

«ΜΕΘΟΔΟΣ, ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ» WOLFGANG FIKENTSCHER

A

Προσπάθεια ανάπτυξης ενιαίας ευρωπαϊκής νομικής σκέψης με διπλό σύστημα πηγών δικαίου: της αγγλικής περιπτωσιολογικής νομικής σκέψης (case law) και της ηπειρωτικής ευρωπαϊκής παράδοσης της υπεροχής του νόμου (code law) με αναγνώριση του δικαίου των δικαστών και εφαρμογή απ'ευθείας του νομοθετημένου δικαίου με θεμέλιο τη θεωρία του κατά-περίπτωση-κανόνα. Ανάλυση απόψεων επί των νομικών μεθόδων. Μεσευρωπαϊκά δίκαια, νόμος και κώδικας ως βάση τους. Διεύρυνση της έννοιας του νόμου σε «κανόνα δικαίου» που συνεπάγεται μετακίνηση προς το νομολογιακό δίκαιο. Τα «νομικά προηγούμενα» βάση των αγγλοαμερικανικών δικαίων. Συνταγματική υπεροχή της νομοθεσίας του κοινοβουλίου έναντι των «νομικών προηγούμενων». Ωστόσο οι δικαστές αποφασίζουν για distinction ή precedent. Εννοιολογικός καθορισμός των precedents. Πρόταση μεθοδολογίας του κατά-περίπτωση-κανόνα. Συσχετισμός του με ratio decidendi. Διαφορές της θεωρίας αυτής από Kelsen και Larenz. Καθορισμός της έννοιας του κατά-περίπτωση-κανόνα.

B

Κύρια στοιχεία σύγχρονης δημοκρατίας: η αρχή της πλειοψηφίας και η εγγύηση των ατομικών δικαιωμάτων. Ιστορική αναδρομή στους Ολλανδούς, που εφηύραν πρώτοι τα ατομικά δικαιώματα και στους Άγγλους με τον R.Hooker και την Magna Charta. Αναλυτική αναφορά στον Γουλιέλμο της Οράγγης μέχρι τη θέσπιση της θρησκευτικής ελευθερίας ως αποτέλεσμα της διακυβέρνησής του. Σχέση θρησκευτικών και ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων λόγω της δήμευσης σε περίπτωση θανατικής καταδίκης το μεσαίωνα. Βασικές αρχές της θεωρίας του δικαίου του Hooker και επιρροές από τις ολλανδικές εξελίξεις. Χριστιανικής προέλευσης η ελευθερία της γνώμης και η νομιμοποίηση της δημόσιας εξουσίας. Διάκριση σε «καθημερινά πράγματα» με εφαρμογή της πλειοψηφικής αρχής και θεμελιώδεις αλήθειες με την αρχή της ανεκτικότητας. Σύγκριση με τη θεωρία του Λούθηρου. Σύνδεση της ελευθερίας συνείδησης με την συμμετοχή στη θέσπιση δικαίου. Σύγχρονη ανάγκη προβαδίσματος θεμελιωδών αξιών σε βάρος της πλειοψηφίας.

Γ

Ιστορική αναδρομή νόμων για τα καρτέλ και τις μονοπωλιακές πρακτικές. Έλεγχος της οικονομίας στην Αγγλία, τις Η.Π.Α, και τη Γερμανία. Σχετική νομοθεσία στη ΣΕΚΑΧ και τη ΣΕΟΚ. Έλλειψη ενιαίου διεθνούς αντιμονοπωλιακού δικαίου κι ενιαίας ορολογίας. Έλεγχος της οικονομίας για πραγμάτωση ίσων οικονομικών ευκαιριών με αντιμνηπωλιακή ιδεολογία. Η δικαιοπολιτική λειτουργία του ελέγχου

της οικονομίας προσομοιάζει στο ποινικό δίκαιο. Έγκλημα με δράστη κοινωνικο-οικονομικά αποκατεστημένο. Ορισμός του μονοπωλιακού αδίκου και της υπεροχής ως κριτήριο απόκτησης οικονομικού οφέλους. Κυρώσεις και αυξανόμενη σημασία της αγωγής αποζημίωσης. Η οικονομικοπολιτική λειτουργία του ελέγχου της οικονομίας εξυπηρετεί την πραγμάτωση κοινωνικών αξιών. Προσομοιάζει στο φορολογικό και το κοινωνικό δίκαιο. Κυρώσεις στην δομή της οικονομίας. Η κοινωνικοπολιτική λειτουργία του ελέγχου της οικονομίας συνάγεται από την ισορροπημένη οικονομική δομή χάρη στην οποία εξασφαλίζεται ισότητα πολιτικών δικαιωμάτων. Αντίθεση ελέγχου της οικονομίας με μαρξιστικά κινήματα.

«Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ»

Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

Διαφοροποίηση έννοιας εθνικού συμφέροντος από την έννοια της εθνικής κοινότητας. Εννοιολογικός καθορισμός και ιστορική εξέλιξη του Κρατικού Λόγου (Raison d'état). Γένεση σύγχρονου κράτους. Επίκεντρο ο homo universalis και ο «συνολικός» ηγεμόνας. Διαχωρισμός ατομικού από Κρατικό Λόγο. Πέρασμα στο εθνικό κράτος. Ιδεολογία στο επίκεντρο της προβληματικής του εθνικού συμφέροντος. Συσχετισμός με τον κρατούντα πολιτικό τύπο. Εκφάνσεις του εθνικού συμφέροντος. Ανάλυση του μοντέλου του Γκράμσι για την επιδίωξή του. Αλλαγές του πολιτικού τύπου εξουσίας λόγω εξωτερικών παραγόντων σε Ελλάδα και Πορτογαλία. Ανάπλαση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής προς εξυπηρέτηση του εθνικού συμφέροντος. Διπλωματικός προσανατολισμός της Ελλάδας προς Βαλκάνια, Ευρώπη και Μέση Ανατολή. Ανάγκη δημιουργίας νέου πολιτικού τύπου λόγω μεταβολών στο διεθνή συσχετισμό δυνάμεων. Διπλωματική απομόνωση Αμερικής και δυνατότητα Ελλάδας για ανάπτυξη παγκόσμιας εξωτερικής πολιτικής.

«Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΣΑΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ»

ΠΑΝΑΓ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΤΟΥ

Κοινοβουλευτική δημοκρατία στις δυτικοευρωπαϊκές χώρες και εξέλιξη της σε «κομματική». Συνέπειες με κυριότερη την στην πράξη κάμψη της αρχής της διάκρισης των εξουσιών. Κράτος και ιδέα περί κυριαρχίας. Εξέλιξη στην Ευρώπη. Τα πολιτικά κόμματα δεν θεωρούνται όργανα του κράτους. Αναφορά στο τσεχοσλοβάκικο δίκαιο και στο ιταλικό, γερμανικό, γαλλικό και φιλανδικό σύνταγμα σχετικά με τα κόμματα. Ελληνικά Συντάγματα, κανονισμοί της βουλής και κόμματα. Ενδεικτικά κόστη προεκλογικών αγώνων και δαπάνες λειτουργίας κομμάτων σε Η.Π.Α., Γαλλία, Αγγλία. Διαφοροποίηση των πηγών χρηματοδότησης των εργατικών και των κεντρικών κομμάτων. Αθέμιτες πηγές χρηματοδότησης και σκάνδαλα. Αντιλήψεις περί κομμάτων και κρατική χρηματοδότηση σε Ιταλία, Φιλανδία, Γερμανία, Γαλλία, Αγγλία. Έμμεσοι τρόποι κρατικής ενίσχυσης των κομμάτων στην Ευρώπη και ρύθμιση της κομματικής προπαγάνδας. Έλεγχος των μεγάλων πηγών χρηματοδότησης και σχετικοί νόμοι σε Ιταλία, Αγγλία, Η.Π.Α. Αίτια και έλεγχος των

κομματικών δαπανών. Εννοιολογικός καθορισμός κόμματος. Προτάσεις για δημοκρατικότερη λειτουργία τους.

Έτος Γ, 1977

Ιούλιος-Σεπτέμβριος

Τεύχος 3^ο

«ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΝΕΡΓΕΙΑ»

N. BENTΟΥΡΗ

Γνώση: ανθρώπινη ικανότητα που εντάσσει στο κοινωνικοπολιτικό σύστημα. Προϋπόθεση της η κριτική σκέψη. Συναίσθηση και εμπειρία: βάση της ενόρασης. Θεμελίωση της συναγωγής επιστημονικών γνώσεων. Ορισμός «πραγματικού κόσμου» κατά Popper. Απόρριψη θεωρητικού μονισμού. Σχεδιασμός προτύπου κοινωνικοπολιτικής θεωρίας: Επαγωγικές υποθέσεις για τον τρόπο σχηματισμού του ατομικού συστήματος σχέσεων και του κοινωνικοπολιτικού συστήματος και τη μέθοδο έρευνάς του. Ορισμός και ιδιότητες παραμέτρων βάσης. Αλληλεπίδραση ατομικής δραστηριότητας και κοινωνικοπολιτικών δομών. Συσχετισμός αμοιβής-δραστηριότητας-διαμόρφωσης της συνείδησης του ατόμου. Εννοιολογικοί ορισμοί «ενέργειας», «μάθησης», «επικοινωνίας», «σχηματισμού συνείδησης» και «χώρου». Παράθεση σχεδιαγραμμάτων.

«ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΚΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ-ΜΕΤΡΩΝ»
M. ΒΡΟΝΤΑΚΗ

Έννοια νόμου-μέτρου αρθ.48 παρ.2 Σ.1975. Αντιπαραβολή του προς τους «κλασικούς» νόμους. Χρονική ισχύς νόμου-μέτρου όταν μία κατάσταση προβλέπεται στο πραγματικό της νομοθετικής διάταξης και όταν δεν προβλέπεται, αλλά αποτελεί το λόγο θέσπισής της. Μεταβολή της κατάστασης για την οποία θεσπίστηκε νόμος-μέτρο συνεπάγεται παύση της ισχύος του, όταν παραβιάζει την αρχή «απαγόρευσης της υπερβολής» και την «αρχή της ισότητας». Νομοθετική επέμβαση πρέπει να είναι σύμφωνη με την αρχή της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας. Λόγοι δημοσίου συμφέροντος δικαιολογούν μεγαλύτερους περιορισμούς συνταγματικών δικαιωμάτων εφόσον και η ισχύς του νόμου-μέτρου εξαρτάται από τους λόγους αυτούς. Απόλυτη προστασία του πυρήνα των δικαιωμάτων.

“DROIT INTERNATIONAL, DROIT COMMUNAUTAIRE ET ORDRE JURIDIQUE INTERNE”

E. BRAINE

Άρθρο 28 Σ.: υπεροχή του διεθνούς στο εσωτερικό δίκαιο. Προβλήματα και θεμελίωση ευρωπαϊκής νομοθετικής ενοποίησης. Σύγκριση ελέγχου

συνταγματικότητας του νόμου μετά την έναρξη της ισχύος του σε Ελλάδα και Γαλλία. Δικαστικός έλεγχος για τη διασφάλιση της υπεροχής διεθνούς συνθήκης. Εξομοίωση συνεπειών συνθήκης και νόμου και διαφορές. Σύγκριση αρμοδιοτήτων ελλήνων και γάλλων δικαστών για τον καθορισμό αρμοδίου δικαστηρίου. Απαραίτητη η καλή πίστη. Γαλλικός συμβιβασμός των δύο δικαίων. Η προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα: προϊόν της εθνικής κυριαρχίας. Ορισμός του κοινοτικού δικαίου. Η συναίνεση και η ομοφωνία στην Κοινότητα. Φύση του κοινοτικού δικαίου και σύγκριση με το εσωτερικό και το διεθνές. Κατοχύρωση κοινοτικού δικαίου : το Δικαστήριο του Λουξεμβούργου, προσφεύγοντες και λειτουργία, η συνεργασία των εθνικών δικαστών ως και κοινοτικών με πρόβλημα την νομολογιακή σύγκρουση και η ενότητα της «εναρμόνισης».

«Η ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ
ΣΤΟ ΒΕΛΓΙΟ»

A. MANITAKH

Αναγνώριση από το Ακυρωτικό Δικαστήριο του Βελγίου ως έγκυρης της κατάργησης του ιατρικού συλλόγου από τον Βασιλιά το 1967. Θεμελίωση της άσκησης νομοθετικών αρμοδιοτήτων από όργανα της εκτελεστικής εξουσίας στο άρ. 43 του Σ.1975. Παρόμοια άσκηση στο Βέλγιο : διττή σημασία απόφασης. Τεκμήριο αρμοδιότητας μόνο υπέρ της νομοθετικής εξουσίας. Δύο μορφές κανονιστικής εξουσίας με διαφορά ότι η μία απαιτεί ρητή εξουσιοδότηση νόμου. Συνέπειες άσκησης τους. Υιοθέτηση της έκτακτης κανονιστικής αρμοδιότητας του αρχηγού της εκτελεστικής εξουσίας ως ανάθεσης άσκησης λειτουργίας νομοθετικού περιεχομένου. Φύση διαταγμάτων. Υπεροχή νόμου επί των διαταγμάτων. Λειτουργία του αρ. 78 του Βελγικού Συντάγματος, Ενίσχυση της εκτελεστικής εξουσίας με μετάβαση στην «κομματική» δημοκρατία. Σύγκριση με Ελλάδα. Άρθρα 43 και 44 Σ 1975. Κανονιστική πράξη δευτερογενής ως προς τη νομοθετική.

Έτος Γ', 1977

Απρίλιος – Ιούνιος

Τεύχος 2^ο

«Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ»
Φ. ΒΕΓΛΕΡΗΣ

Συμβάσεις που καταλαμβάνει το αρ. 28 του Σ. 1975 και δέκτες τους. Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου : self – executing. Κύρωση με νόμο των διεθνών συμβάσεων απαραίτητη για την εσωτερική εφαρμογή τους. Δικαστική ερμηνεία υπό προϋποθέσεις. Καθοδηγητική για την εθνική δικαστική πρακτική και η νομολογία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Υπεροχή κανόνων διεθνών συμβάσεων έναντι του εσωτερικού νόμου εφόσον συνάδουν με το Σ. Διαφορές αρ. 28 Σ. με αρ.55 του γαλλικού Συντάγματος 1958.

Εννοιολογία σε Γαλλία και Ελλάδα. Ομοιότητες του αρ.112 Σ του 1952 και 107 Σ του 1975 και της νόμο επικυρωμένης σύμβασης. Γαλλία: έλεγχος συνταγματικότητας νόμων και πρακτική σε σύγκρουση συνθήκης με εσωτερικό νόμο. Ελλάδα :δικαστική κύρωση του αρ.28. Αρμοδιότητα ΑΕΔ. Αρχή της αμοιβαιότητας του αρ.28 και κατάργησή της με τα αρ, 5 και 25 τουΣ. Ισχύς και αυτοτέλεια οργάνων κοινοτικού δικαίου. Κατίσχυσή του στο εσωτερικό δίκαιο.

«ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ»

Μ. ΚΥΠΡΑΙΟΥ

Ίδρυση του ΑΕΔ. Αρμοδιότητα του ΑΕΔ εφόσον υπάρχουν δύο τουλάχιστον αντίθετες αποφάσεις ανωτάτων δικαστηρίων για τον έλεγχο της τυπικής συνταγματικότητας των νόμων και της συνταγματικότητας των ουσιαστικών νόμων δια μέσου της εξουσιοδοτικής διάταξης του τπικού νόμου. Σημεία εκτός αρμοδιότητας ΑΕΔ. Παραδεκτό αίτησης υπαγωγής στο ΑΕΔ. Αφηρημένος και συγκεκριμένος δικαστικός έλεγχος. Δικαστική παραπομπή στο ΑΕΔ. Διάδικοι, προθεσμίες και ένδικα μέσα. Περιεχόμενο, ισχύς και δημοσιότητα απόφασης ΑΕΔ. Συνέπειες πριν και μετά την δημοσίευση και αναδρομική ισχύς απόφασης ΑΕΔ. Triepel : συνταγματική δικαιοσύνη ως άσκηση πολιτικής. Kelsen :συνταγματική δικαιοσύνη ως δικαστική εγγύηση του συντάγματος. Thoma: συνταγματική διαφορά καθίσταται υπό προϋποθέσεις πολιτική διαφορά. Συνταγματικό δικαστήριο :όργανο του συντάγματος που καθιστά δεσμευτικούς τους κανόνες του. Schmitt: συνταγματική δικαιοσύνη αντίθετη με την λαϊκή κυριαρχία και την διάκριση των εξουσιών. Διάψευση από Kelsen. Χωρίς ειδίκευση στο συνταγματικό δίκαιο οι συνθέτοντες το ΑΕΔ.

Έτος Γ΄, 1977

Ιανουάριος – Μάρτιος

Τεύχος 1^ο

«Η ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝΤΥΠΩΝ ΚΑΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ»

Α. ΜΑΝΕΣΗ

Έκφραση γνώμης «δια του τύπου» ως ατομικό και πολιτικό δικαίωμα. Προϋποθέσεις. Εννοιολογικός ορισμός τύπου και δημοσίευσης. Διαφορά διάδοσης της γνώμης «εγγράφως» και «δια του τύπου». Ελευθερίες περιεχόμενες στην ελευθερία του τύπου και προστατευόμενες με το 28 του Σ. Προϋποθέσεις περιορισμού της ελευθερίας της γνώμης. Ελεύθερη κυκλοφορία περιοδικών και εφημερίδων και εν γένει εντύπων. Διάκριση διαφημιστικού και ιδεολογικού περιεχομένου και ανάλογη νομική μεταχείριση. Κατασταλτικοί περιορισμοί της ελευθερίας του τύπου εκ του Σ. Απαγόρευση προληπτικών μέτρων και ορισμός τους. Αντισυνταγματικός ο α.ν. 942/1946. Άδεια αρχής αντισυνταγματική ως προληπτικό μέτρο. Αστυνομία και μέτρα εναρμόνισης δημόσιας τάξης και ελευθερίας γνώμης. Αντισυνταγματικός ο προληπτικός έλεγχος από τις αστυνομικές αρχές. Νομολογία για την προστασία της ελεύθερης κυκλοφορίας διαφόρων ειδών τύπου. Ελλειπής προστασία πολιτών από διατάξεις που προσβάλλουν την ελεύθερη κυκλοφορία εντύπων. Νομοθετική

κατοχύρωση της καταστολής της καταχρηστικής άσκησης ελευθερίας γνώμης «δια του τύπου». Ιστορική αναδρομή ανελευθερίας του τύπου.

«Η ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗΣ ΤΩΝ
ΑΦΙΣΟΚΟΛΛΗΣΕΩΝ»

Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Η πολιτική αφίσα ως έγγραφο μέσο έκφρασης και διάδοσης της πολιτικής γνώμης. Προϋποθέσεις της υπαγωγής της αφίσας στον «τύπο» του αρ.14Σ. Παραπομπή στους «γενικούς νόμιμους περιορισμούς του αρ.5 παρ.1 Σ χάριν του γενικού συμφέροντος από την επιφύλαξη του αρ.14 παρ.1 Σ. Εξομοίωση της εξάρτησης ατομικού δικαιώματος από προηγούμενη άδεια της αρχής με λογοκρισία. Κάθε εξάρτηση αφισοκόλλησης από άδεια της αρχής :αντισυνταγματική. Κατασταλτική μόνο επέμβαση των αρχών. Ορθή η απόφαση υπ' αρ.1011/1976 του Πταισματοδικείου Γιαννιτσών και αντισυνταγματική η διάταξη του αρ.1 περ.β σε συνδυασμό με την περ. α του α.ν.942/1946.

«Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ»
Φ. ΒΕΓΛΕΡΗΣ

Συνθήκες που απαιτούν κύρωση με νόμο για την υπαγωγή τους στο εσωτερικό δίκαιο. Κατά το άρ. 28 παρ.2 Σ. Πιθανή συμμετοχή της Ελλάδας σε διεθνείς Οργανισμούς που θα εκδίδουν αποφάσεις υποχρεωτικές ή άμεσα εκτελεστές. Κριτική της διατύπωσης του αρ.28 παρ.2 Σύγκριση των εδαφικών «παραχωρήσεων κυριαρχίας» του αρ.27 με τους «περιορισμούς στην άσκηση της εθνικής κυριαρχίας» του αρ.28 παρ.3, έννοια της δεύτερης και προβλήματα από το 28 παρ.2 και 3. Άρ.28 παρ. 1 και 2 : υπέρτεροι οι νόμοι διεθνούς συμβατικής προέλευσης. Σύγκριση 28 παρ.2 και αρ.2 παρ.2 . Άρθρο 2 παρ.1 και αρ.25 παρ. 1 και 2 : ανταπόκριση συντάγματος στην ανάγκη κατοχύρωσης ανθρωπίνων δικαιωμάτων κυρίως έναντι των κρατικών οργάνων και γερμανική προέλευση διατάξεων. Προέλευση της καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος του αρ.25 παρ.3. Ανάλογες γερμανικές εξελίξεις. Κίνδυνος ποινικοποίησης ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Αρ.281 Α.Κ. Αντιμετώπιση του κινδύνου από το ίδιο το Σύνταγμα με τα αρ.7,6,5 παρ.3 και από την Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αρ.17 σε συνδυασμό με το αρ.28 παρ.3 Σ.

«ΟΙ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ: ΕΝΑ
ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΑΝΤΙΝΟΜΙΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΠΡΩΤΟΓΕΝΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΩΝ
ΚΑΝΟΝΩΝ»

Α.ΧΙΩΤΕΛΗ

Είδη αντινομιών κατά τη διαίρεση του *Engisch*. Τρόπος αντιμετώπισής τους. Αντινομίες στα γραπτά συντάγματα με αναφορές στον «Θεμελιώδη Νόμο της Βόννης». Οι αντινομίες των συνταγματικών κανόνων δικαίου και η χρήση των αξιωμάτων ιεραρχησής τους. Προσυνταγματική καταγωγή δημοκρατικής αρχής και αρχών της δικαιοσύνης ως θεμελιωδών αρχών του Συντάγματος. Θεμελιώδεις συνταγματικές διατάξεις, γενικά και του Θεμελιώδους Νόμου της Βόννης. Ιεράρχηση συνταγματικών διατάξεων συνεπάγεται την αντισυνταγματικότητα διατάξεών του: αποδεκτό με περιορισμούς από τα γερμανικά δικαστήρια και τη θεωρία. Αντινομίες σε θεωρία και νομολογία. Έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων και πρωτογενών συνταγματικών διατάξεων από το γερμανικό Ομοσπονδιακό Δικαστήριο.

«ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΣΚΛΗΡΟΥ ΠΥΡΗΝΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΔΥΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ»

Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Προστατεύσιμος πυρήνας της δημοκρατίας στην Ελλάδα και πρόθεση θωράκισής της. Άρθρα αποτελούντα τον σκληρό πυρήνα των Σ. 1952, 1968-1973 και 1975. «Κρατούν κοινωνικό και πολιτειακό καθεστώς»: αδιευκρίνιστο περιεχόμενο στα παραπάνω Συντάγματα. Πρόταση εισαγωγής της ερμηνείας που κρατεί στην Δ.Γερμανία κατόπιν ελέγχου. Δυτική Γερμανία: άρθρα κι έννοια «σκληρού πυρήνα» της δημοκρατίας. Αντίθεση σ' αυτόν δεν προϋποθέτει βία. Ορισμός και περιεχόμενο «σκληρού πυρήνα» κατά το Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο και κατά τους θεωρητικούς. Παθητική διακήρυξη η ερμηνεία του, αφού δεν λαμβάνει υπ' όψιν την εξέλιξη της αστικής κοινωνίας σε νεοκαπιταλιστική. Παραμόρφωση του σκληρού πυρήνα της δημοκρατίας με τα *berufsverbote*. Νέα ερμηνεία του σκληρού πυρήνα με απεξάρτηση των εννοιών του από την υπάρχουσα κατάσταση και αντίθεση προς τον ολοκληρωτισμό.